

[Finansministeren.]

rende udskrivning af skattekort osv., og det gælder skatteyderne, som i mange tilfælde har opfattet trækprocenterne som en skatteprocent, hvad der for folk med lavere indkomster i hvert fald er helt, helt forkert.

Der er mange ting, der har gjort, at det har været vanskeligt at få kildeskatten til at fungere virkelig godt i indkøringsperioden. Jeg tror, at den periode nu er ved at være overstået. Så vidt jeg kan vurdere det, er de fejl, vi har set, ikke systemfejl, men fejl, der er begået, fordi man ikke i tilstrækkelig grad har gennemtænkt de forskellige ting. Det gælder i høj grad frikortudstedelse og andre problemer vedrørende ændringer af skattekort osv., men alt dette tror jeg, vi kan få til at fungere. I virkeligheden fungerer kildeskatten jo ude på arbejdspladserne, som jeg har sagt nogle gange. Det er realiteten. Den kører ude på vores 200.000-250.000 arbejdspladser udmærket. Der er opstået en række andre problemer mere direkte i relation til de enkelte skatteydere, men dem mener jeg vi kan rette, og jeg mener også, de skal rettes i år.

Jeg kan altså takke for en forholdsvist velvillig modtagelse. Det punkt, som de tre borgerlige partier har taget afstand fra, er forslaget om ændring af § 54 om bemyndigelsen til finansministeren. Det håber jeg at vi i udvalget kan få en saglig drøftelse af, og jeg håber, at man til syvende og sidst vil acceptere det system. Så kan man altid diskutere, hvor den bemyndigelse skal ligge, men det er da givet, at der må en vis regulering til.

Så kan jeg heller ikke lade være med at sige, at det var dog — nu var det særlig hr. Lembourn, der var stærk i sine udtalelser omkring dette problem — en konservativ finansminister, der gennemførte § 54. Det, der sker nu, er kun, at man får en yderligere bemyndigelse til en almindelig generel regulering af indkomsterne på det 2 år gamle grundlag, men det var dog en konservativ finansminister, der gennemførte bemyndigelsen til finansministeren til at foretage en regulering for de forskellige grupper af erhvervsdrivende, og det kunne altså have været gennemført — jeg skal ikke optage den gamle diskussion — hvis man havde holdt sig til den metode, som var angivet i § 54. Det ville man ikke af forskellige grunde.

Derfor forstår jeg ikke rigtigt de stærke ord, der bliver udtalt i dag om, at man ikke vil give en bemyndigelse til finansministeren.

Må jeg også sige til hr. Lembourn vedrørende de meget små pip, der her blev givet i retning af en videreførelse af den særskilte beskatning for hustruindkomsten, at vi hørte da slet ikke nogle pip i den forrige regerings tid på det område. Det er da også nyt for mig, når man nu fra det konservative folkepartis ordfører vil give det udseende af, at netop de konservative har været så vældig ivrige efter at få ophævet sambeskatningen; sådan husker jeg i hvert fald ikke skattereforforhandlingerne i 1966-67. Jeg har da også forståelse for, at det er et meget stort problem, om man skal gennemføre en fuldstændig ophævelse af sambeskatningen. Jeg skal ikke her tage en større diskussion op om det; jeg har kun lyst til at sige to ting til dem, der ivrer så stærkt for, at man skal ophæve sambeskatningen fuldt ud. For det første, at der dog er grænser for, hvor store skattelettelser man skal give folk, der virkelig er velstillet, på bekostning af de mindre velstillede, og det er jo det, der kan ske, hvis man gennemfører en fuldstændig ophævelse af sambeskatningen, så man frit overlader til ægtefællerne at dele formue og formueindtægter mellem sig, som de vil. Det bliver i høj grad lønmodtagerne, der kommer til at betale det gilde.

Den anden ting er, at jeg ikke tror, at tilhængerne af den fuldstændige ophævelse af sambeskatningen har tænkt tingene rigtig igennem. Jeg kunne da godt have lyst til at spørge: hvis man nu gennemførte en sådan fuldstændig ophævelse af sambeskatningen, skal de fradrag, der i så fald skal foretages hos hustruen, også foretages hos hende, når hun ingen indtægter har? Jeg kunne godt lide at høre, hvad man mener om det. Hvis man skal gennemføre den fuldstændige ophævelse af sambeskatningen, skal man vel også ophæve retten til at overføre eventuelle underskud fra den ene ægtefælle til den anden.

Og så disse bemærkninger om, at man lapper på et system, der ikke duer. Det er fraser, det er slagord. Vi har ikke på noget tidspunkt fået konkrete forslag fra de konservative til et system, der duer, som man selv siger. Vi har heller ikke fået forslag til den definitive kildeskat. Vi har hørt en